

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Szent László szobrának koszorúzása

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület - Fuhl Imre felvétele

A Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület 2026. június 28-án – az elmúlt évek hagyományait folytatva – megemlékezést tartott a település névadója, Szent László, a polgárórség védőszentje tiszteletére. Az ünnepség keretében Pilisszentlászló főterén, Szent László szobránál ünnepélyes koszorúzásra került sor. Az eseményen jelen volt Gallai Gergely német nemzetiségi szószóló, az Országgyűlés Nemzetiségek Bizottságának elnöke; Prof. Dr. Blaskó Béla nyugállományú rendőr vezérőrnagy, büntetőjogász, jogtudós, habilitált egyetemi tanár; valamint Fuhl Imre, a SlovakUm Nonprofit Közhasznú Kft. ügyvezető igazgatója. A megemlékezés során elhangzott: a tizenhét Szentlászló nevű település közül Pilisszentlászló is őrzi a király emlékét. A középkorban Kékes néven ismert falut a török hódoltság után újrategyűjtő szlovák lakosság nevezte el Szent Lászlóról. A Lengyelországban

született uralkodó az erős központi hatalom kiépítése mellett a jogalkotás területén is maradandót alkotott. A Szent László-szobornál az ünnepi beszédet Fajcsák Tibor, a helyi polgárórség tagja, egyben a település lelkipásztora mondta el. A megemlékezés ezt követően a főtéri iskola mellett található, az első és második világháború hőseinek emléket állító emlékműnél folytatódott, ahol szintén koszorút helyeztek el. Itt Franyó Rudolf szlovák–magyar kétnyelvű író, műfordító, a település első polgármestere emlékezett meg Pilisszentlászló háborús áldozatairól. A koszorúzási ünnepségen részt vett Mihics József, a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke; Dr. Schweickhardt Gotthilf nyugállományú tűzoltó alezredes, egyetemi adjunktus; Dr. Illés György alpolgármester; Mihics Krisztián rendőr főhadnagy, valamint a meghívott vendégek. Az eseményt követően a résztvevők

szakmai és baráti megbeszélésen vettek részt Franyó Rudolf könyvtárában, ahol lehetőség nyílt a település kulturális és történeti értékeinek további bemutatására is. A rendezvény zavartalan

lebonyolításához nyújtott vendéglátásért és az elkészített finom gulyásért köszönet illeti Franyóné Pálincás Margaretát, az egyesület polgárőr tagját.

Uctili si pamiatku patróna občianskej stráže a obce

Združenie občianskej stráže a dobrovoľného hasičského zboru v obci Senváclav si 28. júna 2026 – v súlade s tradíciami minulých rokov – uctilo pamiatku patróna obce, svätého Ladislava, patróna občianskej stráže. V rámci slávnosti sa na hlavnom námestí obce, pri soche svätého Ladislava, uskutočnilo slávnostné kladenie vencov. Na podujatí sa zúčastnili hovorca nemeckej národnostnej menšiny a predseda Národnostného výboru maďarského parlamentu Gregor Gallai, generálmajor polície vo výslužbe, odborník na trestné právo, právny vedec a habilitovaný vysokoškolský profesor prof. Dr. Béla Blaskó a konateľ neziskovej verejnoprospešnej spoločnosti SlovakUm Imrich Fuhl. Počas spomienky zaznelo, že spomedzi sedemnástich obcí nesúcich meno svätého Ladislava Senváclav tiež uchováva pamiatku tohto významného uhorského kráľa. Obec, ktorá bola v stredoveku známa pod názvom Kékes, bola po tureckej nadvláde znovu osídlená slovenským obyvateľstvom, ktoré ju pomenovalo práve po svätom Ladislavovi. Panovník narodený v Poľsku sa významne zaslúžil nielen o vybudovanie silnej centrálnej moci, ale aj o rozvoj zákonodarstva. Slávnostný príhovor pri soche

svätého Ladislava predniesol člen miestnej občianskej stráže a zároveň katolícky kňaz obce Tibor Fajcsák. Spomienka pokračovala pri pamätníku hrdinov prvej a druhej svetovej vojny, nachádzajúcim sa pri škole na hlavnom námestí, kde bol taktiež položený veniec. Slovensko maďarský spisovateľ, prekladateľ a bývalý starosta obce Rudolf Fraňo si tu uctil pamiatku vojnových obetí Senváclavu. Na slávnostnom akte kladenia vencov sa zúčastnili predseda Združenia občianskej stráže a dobrovoľného hasičského zboru v Senváclave József Mihics, podplukovník hasičského zboru vo výslužbe a vysokoškolský pedagóg Dr. Gotthilf Schweickhardt, vicestarosta Dr. György Illés, nadporučík polície Krisztián Mihics, ako aj ďalší pozvaní hostia. Po skončení podujatia sa prítomní zúčastnili odborného a priateľského stretnutia v knižnici Rudolfa Fraňa, kde mali možnosť bližšie sa oboznámiť s kultúrnymi a historickými hodnotami obce. Za zabezpečenie pohostenia a za pripravený chutný guláš patrí poďakovanie členke občianskej stráže združenia Margarette Pálincásovej Fraňovej.

Foto: Imrich Fuhl

Hozzászólás a II. Ulászló cikkhez

A feudális hűbéri rendszerben a nemesek kötelessége lett volna a honvédelem. A jobbágyoké pedig a munka. Adót viszont csak a jobbágyok fizették a tized, -kilenced, robot, stb. A nemesek ezer évig sosem adóztak senkinek, csak nekik adóztak a jobbágyaik.

II. Ulászlóig a jobbágyok is szabadon vadászhattak, halászhattak és vághatták ki a fákat. Ezt a hatszáz éves jogukat vették el tőlük a nemesek II. Ulászlónak tollba mondott tilalmával. Ezután tíz évvel mégis őket akarták a török ellen küldeni. Ami

pedig nemesi kötelesség lett volna, nem a jobbágyoké. A Dózsa parasztfelkelés leverése után Verbőczy parasztfelkelés leverése után Verbőczy négyszáz évre megtiltotta újra a vadászatot, halászatot és a fakivágást a nem nemesek elfoglalásakor Szulejmán mellé állt. A nemesi előjogok legutolsó maradványa 1947-ig tartott. Ezzel élt véget az ezeréves feudalizmus.

Losonci Miklós agrármérnök

Kárpát-medencei Szentlászló települések találkozója lesz Pilisszentlászlón

2027. július 2-4.

A települések a délszláv háborúban lerombolt horvátországi Szentlászló lakosainak megsegítésére fogtak össze, de a barátság és a ó kapcsolat megmaradt, testvértelepülésként tekintünk egymásra. Megtisztelő, szép feladat, hogy 2027-ben községünk rendezheti a Kárpát-medencei Szent László királyunk nevét viselő települések küldötteinek (120-150 vendég) nagy találkozóját.

Reméljük, hogy minden pilisszentlászlói lakos nevében mondhatjuk: szeretnénk ezt az eseményt emlékezetessé, széppé tenni mind az itt lakók, mind a vendégkén ide látogatók számára. Ebből az alkalomból a képviselőtestület által összehívott lakosokból alkalmi szervezőbizottság alakult (bővítendő, jelenleg: Bernáth Imre, Dombai Gáborné, Dr. Illés György, Juhász Károlyné, Kertész József, Papp Kornélia, Petkó Ildikó és Petkó Judit). Teljes nyitottsággal várunk minden, ebben a témában tenni akaró polgárunkat. Falunk és környékének varázsából, a magunk emberi értékeiből szeretnénk átadni az ide látogatóknak annyit, amennyit fél-egy nap alatt lehet. Szállásról

a résztvevők maguk gondoskodnak, de az étel előkészítéshez, asztalok, padok, színpad felállításához, pakoláshoz minden dolgos kézre szükségünk lenne. Ötleteket, javaslatokat (azzal együtt, aki elviszi őket, megmutatja) várunk a falu és környéke értékeinek bemutatására! A színpadi és egyéb programokhoz is várunk résztvevőt/résztvevőket (illetve aki őt „idehozza”). A falu vállalkozóitól szeretnénk kérni pénzbeli és/vagy természetbeni segítséget...

Kérjük, akinek van szándéka segíteni, keresse meg a szervezők bármelyikét vagy jelezze a dr.illesgyorgy@gmail.com vagy 06 30 964 27 32 elérhetőségen.

A szervezők nevében:

Dr. Illés György

A képek az idei, vácszentlászlói találkozón készültek, melyen a korábbi és jövő évi találkozók szervezői vettek részt a felkészülés jegyében, melyet időben elkezdünk...

A ciszterciek szlovák ajkú falujában, Pilisszentkereszten

Olyan hidak, amelyeken nap, mint nap emberek tízezrei közlekednek.

Bözsí néni szerint ez sokkal többet elmond az elmúlt évekről, mint száz kampányplakát.

Mert miközben százmilliárdok jutottak presztízsbetűzésokra, túlárzott projektekre és politikailag fontos építkezésekre, addig az ország alapvető infrastruktúrája csendben öregedett tovább.

A kormány külön foglalkozott a közérdekű vagyonkezelő alapítványokkal is.

Nem véletlenül.

Az elmúlt napokban egymás után mondanak le

azok a kuratóriumi tagok, akik éveken át gond nélkül ültek ezekben a testületekben. Most pedig a kormány arra kérte a kuratóriumokat, hogy augusztus 31-ig semmilyen, az állami vagyon sorsát érintő fontos döntést ne hozzanak.

Bözsí néni szerint érdekes ez a hirtelen sietség. Tizenhat évig senkinek nem volt sürgős felállni a székéből. Most meg mintha egyszerre mindenki rájött volna, hogy máshol van dolga.

A hétfői kormányülésen szó volt még a közmédiáról, a nagybetűzésokról, a nemzetbiztonságról, a minisztériumok működéséről és a következő hónapok feladatairól is.

Bözsí néni azonban úgy látja, hogy egyetlen kérdés lebeg minden fölött: pontosan mekkora számlát hagyott maga után a NER?

Mert a választást meg lehet nyerni szlogenekkel. Az országot viszont már csak valódi számokkal

Na, gyerekek... három napig ülésezett a kormány Pilisszentkereszten. Nem protokollból, nem fotózkodni, hanem azért, mert sorra kerültek elő azok az ügyek, amelyekről az elmúlt hetek átvilágításai egyre súlyosabb képet festenek.

Bözsí néni szerint most kezd igazán látszani, mit örökölt az új kormány. És ha csak a fele igaz annak, amit Magyar Péter a kormányülés után elmondott, akkor hosszú ideig lesz miről beszélni.

A legsúlyosabb megállapítás a költségvetésről szólt.

A miniszterelnök szerint a magyar embereknek éveken át azt mondták, hogy a hiány 3,7, majd 5 százalék körül alakul. Közben a kormány saját apparátusa már 6,8 százalékkal számolt, az átvilágítások alapján pedig a valós hiány 8 százalék fölé is emelkedhetett volna, ha nem sikerül megállapodni az uniós források hazahozataláról.

Ha ez így van, akkor nem egyszerűen rossz tervezésről beszélünk. Hanem arról, hogy az ország gazdasági helyzetéről egészen más képet mutattak a nyilvánosságnak, mint amit a saját szakembereik láttak.

Bözsí néni ilyenkor mindig ugyanazt kérdezi:

Ha minden rendben volt, akkor miért kellett más számokat mondani kifelé, mint amikkel odabent számoltak? Aztán ott vannak a hidak.

Nem egy. Nem kettő.

Kilencvenegy.

Ennyi magyar híd van a kormány szerint kritikus állapotban.

lehet működtetni. És úgy tűnik, most kezdenek előkerülni azok a számok, amelyeket eddig senki sem akart megmutatni.

amon tökére: nem csak azért világított vele a Salamon toronyból, mert 150 évvel a torony

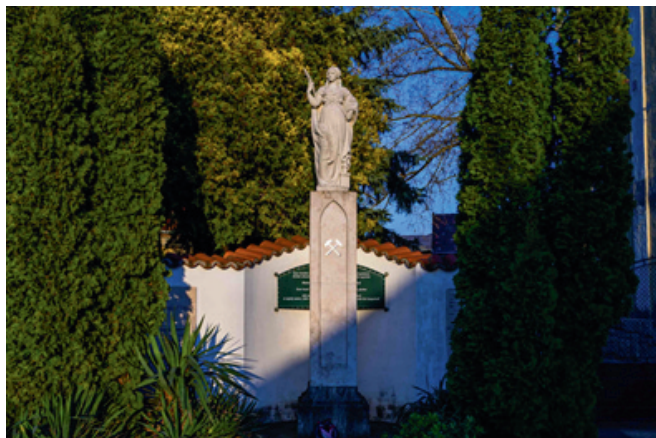
keletkezése előtt élt, hanem azért sem mert a tökö 500 évvel később hozták Amerikából.

Losonci Miklós

Bányarobbanás

Tóth Tibor: Szénbányászat a dorogi medencében 1781-1981 című könyvében így ír a tragédiáról: „A bányakapitányság vizsgálata szerint az egyik elővájási munkahelyen végzett robbantás omlást okozott és ebből nagyobb mérvű metánkiáramlás történt. A robbanást — a feltevés szerint — itt is benzinlámpa okozta. A robbanás újabb metánkiáramlást idézett elő és így több központú robbanássorozat jött létre, amely 51 ember halálát okozta. A halál oka az áldozatok többségénél CO mérgezés volt.

A bányaüzemben dolgozók közül 15 munkás megmenekülése a bányász találékonyságának és lélekjelenlétének nagyszerű példája. Ezek — miután a füst minden irányban elvágta menekülésük útját — Babocsai István mogyorósi vágár vezetésével munkahelyük vágatvégén elgátolták magukat és a sűrített levegő vezetékeinek elvágásával túlnyomást létesítve megakadályozták, hogy menedékhelyüket a füstgázok eláraszthassák.

Itt — mintegy két órát időzve — várták meg a mező kiszellőztetését, a bányamentők és az üzemorvos megérkezését.

Az áldozatok közül harmincheten a helyi temető külön parcellájában nyugszanak egyforma sírokban. 2017 decembere óta a tokodi sírkertben is emlékmű tiszteleg az elhunyt bányászok előtt.

Szerző: Gábor Éva

Bányarobbanás

Hajdú Sándor

Apám, óh férjem, gyermekem.
Csak egyszer, egyszer mond nekem
Ki még a legszebb drága szót:
Élek, hogy járok, itt vagyok!

Csak egyszer halljam még szavad
S láthassam sápadt arcodat
Nem hagylak többé menni, nem
A gyilkos mélybe kedvesem!

Így sír a nép és két kezét
Csüggedt reménnyel tárja szét
Ott ál a gyilkos Lyuk felett
Amelyből tépett testeket

Szállít az akna szája fel,
Akikben tegnap énekelt
Jaj még a dacos, ősi vágy:
Szent harcot nyerni, új csatát

S ma már, jaj, vége! Csendesen
nyugszanak több mint ötvenen
virágos éltük bányalég
égette holtra marta szét

S az árva, özvegy, jó anya
Nem tudja sajnó bús szava
Átkot szórjon, vagy szent imát
A gyászba hullott égen át!...-

Józsi bácsi

Apai nagyapám Kitzbühelben kapott hegyi vadász kiképzést 17 évesen, mert osztrák származású volt. Az első világháború alatt a Déli - Kárpátokat védte

a románoktól. Ha befagyott a puska tolózára, akkor csak szuronnal indultak támadásba. Itthon hentes boltot épített, és minden nap levágott egy disznót.

Éjfél után, és reggel kimérte.

1945-ben a boltját államosították, de a 20 hold földjét az 1958 – as TSZ – esítésig művelhette. Ahogy elvették a földjét még abban a hónapban meghalt. Nagyapám öccse Józsi bácsi volt. Neki is volt egy saját húskimérése, de ő nem naponta vágott le egy disznót, csak hetente. Ezért földet sem tudott venni. Viszont 18 (tizennyolc) évvel hosszabb életű lett emiatt, mint a nagyapám. Aki 60 évet élt. Józsi bácsi viszont 78 – at. Béke poraikra.

Losonci Miklós

A pozsonyi csata

907. július 4. és 7. közé tehető időben zajlott a főként bajor haderőt mozgósító keresztény Keleti Frank Királyság és a pogány Magyar Fejedelemség erői között a mai Pozsony (korabeli forrásokban: Braslavespurch vagy Brezalauspurc) közelében. A honfoglaló magyarok 895–900 között történt benyomulása után a magyar fennhatóság területe 907-re nyugat felé már megközelítette a mai Ausztria területén lévő

Enns folyó vidékét és magába foglalt olyan területeket, melyek odáig a Keleti Frank Királyság részét képezték. Ezért a frankok (de főképp a bajorok) döntő katonai csapást akartak mérni a magyarokra, hogy megsemmisítsék vagy jelentősen kiszorítsák őket a Pannoniai örgrófság területéről.

A csatát a magyarok ellen elsősorban a bajor sereg vívta, de megsemmisítő vereséget szenvedett. Az ütközetben Luitpold bajor herceg és Theotmár salzburgi érsek is elesett. Szinte a teljes bajor

nemesség és számos keresztény pap életét vesztette a csata során. A magyarok újabb területeket nyertek az Enns folyóig, mely 955-ig a magyar határvonal lett,[5] és a honfoglalás lényegében e csatával fejeződött be véglegesen.

Korabeli források alig említik, és mivel kevés forrás tudósít róla megbízhatóan, részletei jórészt ismeretlenek. Kristó Gyula történész, a magyar történetíráshoz hasonlóan, a honfoglalás eredményeinek végleges szentesítését látta a pozsonyi csatában.

OPSZ Nap Kalocsa

2026. július 04-én tartotta 31-ik országos polgárörnapot az Országos Polgárőr Szövetség, melyen a Pilisszentlászlói Polgárőr-és Önkéntes Tűzoltó Egyesület is képviseltette magát. A megalakulásának 35. ünnepi rendezvényének Kalocsa városa adott helyt. Több mint 2000 polgárőr jelent meg az ország minden területéről. A rendezvényen megjelent Pósfai Gábor belügyminiszter, Dr. Tóth Gábor rendészeti államtitkár, valamint a rendészeti szervek országos és vármegyei vezetői, Bács-kiskun Vármegye vezetői és nem utolsó sorban Kalocsa polgármestere, valamint az esküt tevő ifjú polgárőröket megáldó Berta Tibor dandártábornok, a Magyar Honvédség katolikus tábori püspöke. Dr. Túrós András az OPSZ elnöke ünnepi beszédében kiemelte, hogy az elmúlt év során a polgárőrök 11 millió szolgálati órát teljesítettek, mely az adott település az a határok fokozott biztonságához járult hozzá. Pósfai Gábor belügyminiszter fontos partnernek tarja a polgárőröket. Dr. Tóth Gábor, aki korábban több éven át az OPSZ elnökség tagja volt elkészönt ettől a tisztségétől, mely munkáját díszoklevéllel köszönte meg a polgárőrség.

Az ünnepségen a kiváló szolgálati feladatokat ellátó polgárőrök és szervezetek mellett azon települések is elismerésben részesültek, melyek az adott polgárőrségét nagymértékben támogatja, anyagi és erkölcsi támogatásban részesíti. Több olyan település is elismerésben részesült, melyben a polgármester a polgárőrség tagja. Az ünnepséget követő műsor kora délutánig szórakoztatta a jelenlévő polgárőröket és a megjelent látogatókat.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Mislenky o bratov

Uz je 1160 rokov od toho ako vnikol Rastislavov plán a pripravil sa prichod solúnskyh Bratov na Vekú Moravu. Solúnsky bratia snety Cyrill a sv. Metod patria medzi najvyznamejších misionárov kresťanstva.

Ich posobenie ba Velkej eMorave primo alebo neprimo ovplynilo cirkevno – kresťanskú kultúru celej východnej Európy.

(Pripomínáme, že pápeš Pavol II. vyhlásil v decembri 1980 solúnskych bratov spolu s biskupom Benediktom za

spolupatrónov Európy. Keď sa po Mojžírovi dostal na celú Veľkú Moravu v r. 846 knieža Rastislav, na území ležiacom v jadre tejto ríše, teda v povodí rieky Moravy a nitry, začalo šíriť kresťanstvo už okolo r. 800. Prvými misionármi boli írsko – škótski a nemeckí knazi. Knieža Rastislav sa rozhodol získať misionárov, ktorí by neboli z Nemeckej ríše a hovorili by ľudu zrozumelým jazykom. Z Ríma však prosbu nevyhoveli preto sa so svojou pozíciou obrátil na cisára Michala III. slovami: „Keďže nás ľud pohanstvo

odvrhol a krestanského zákona sa drží, a nemáme učiteľa takého, čo by nám v nasej reci prvý vieru krestanskú vysvetlil, aby aj iné kraje keď to uvidia nás napodobnili.” Cisár Michal III. vyhovel tejto posbe a v roku 863 vyslal zo Solúna na Velkú Moravu bratov Kostantína a Metoda, ktorí dobre ovládali slovenskú rec. Pri cinosti im pomáhali aj ziáci Kliment, Sáva, Naum, Vavrínek a Angelár. V roku 862 do Cerihradu ziadost Moravskeho kniezata Rastislava, ale prv nez sa bratia Konstantín a Metod vydali na cestu tak Konstantín zostavil pismo hlaholiku a zacal prekladat do steroslovienskej reci najpotrebnejšie sväté knichy. Zacijánuc Evanjelium sv. Jána. – „Na pociátu bolo Solovo a Slovo bolo u Boha a Bohom bolo Slovo.” Toto su prvé slová napysané v staroslovienskej reci. Solúnki brati a s ich pomocníci sa na prichode

na Velkú Moravu ihned dali do práce. Konstantín a Metod sa v roku 867 vybrali do Ríma, aby ubránili liturgiu v reci ludu a získali od pápeza Hadriana II. súhlas na jej vykovanie v staroslovenčine. Pápež Hadrian II. Po preskumaní textovschválil bohoslužebné knichy a biblické texty v staroslovienskom jazyku.

Pápež povedal:”Schvalujeme pismo vitvorené Kostantinom okolo r. 862 na ucely svojej misie na Velkej Morave ako pismo na zápis do staroslovenčiny. Potom Konstantínvstúpil v Ríme do jedného z gréckych kláštorov a prijal meno Cyril a tam onedlho az zomrel, a brat Metod sa vrátil pokračovat v práci na Velkej Morave.

Rudolf Frano

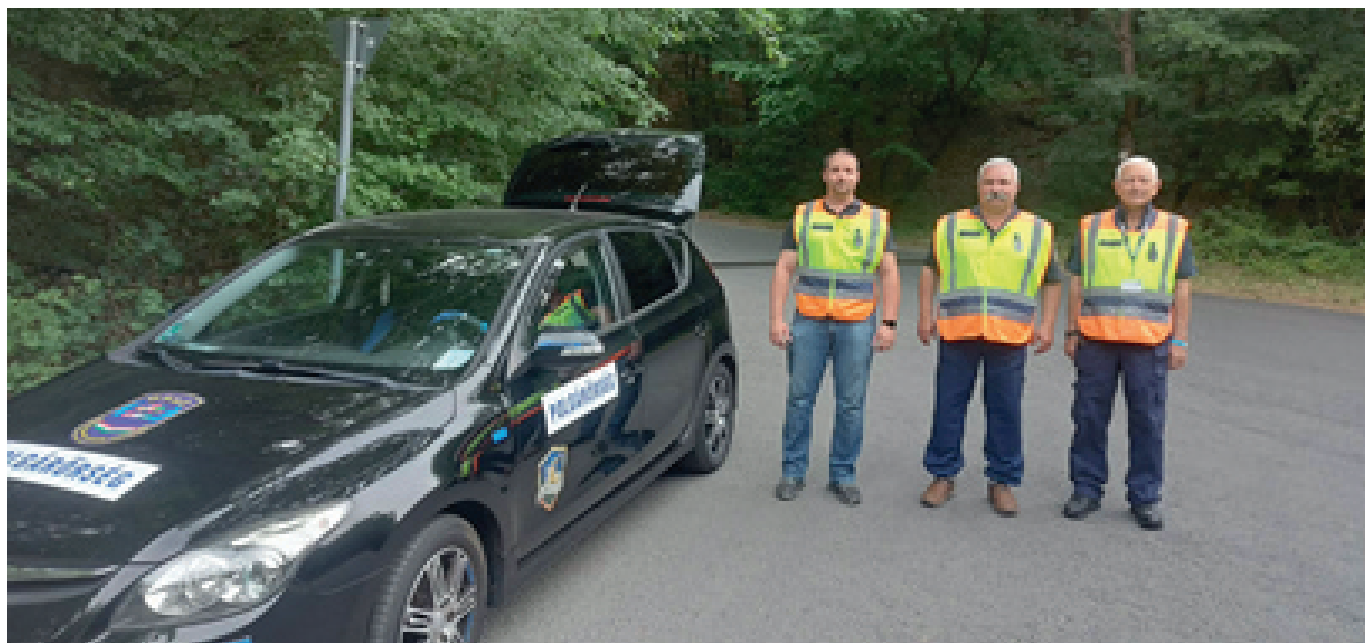
Gondolatok a testvérekről

Már 1170 év telt el Rasztyiszlav tervének keletkezésétől, amely szerint előkészítette a Szaloniki testvérek Szent Cirill és Metod a legismertebb keresztény misszionáriusok közé tartoznak. A nagymorvai működésük terjesztette a keresztény egyházi kultúrát egész Nyugat Európában. (Megemlítendő, hogy II. János Pál pápa 1980 decemberében a szaloniki testvéreket Szent Benedekkel Európa társvédőszentjének hirdette ki.) Mikor Mojmir után a Nagymorva Birodalom élére 846-ban Rasztyiszlav fejedelem kerül a Morva és Nyitra között fekvő földön már 800 év körül terjeszkedni kezdett a kereszténység. Az első misszionáriusok ír és skót szerzetesek és német papok voltak. Rasztyiszlav fejedelem elhatározta, olyan misszionáriusok szerzését, akik nem a Német Birodalomból valók és a nép nyelvét beszélnének. Kérésére Rómából nem kapott kedvező választ, ezért a bizánci császárhoz, III. Mihályhoz fordult e szavakkal: „Népünk hátat fordított a pogányságnak és a keresztényi törvények szerint él. Sajnos nincs olyan tanítónk, aki a mi nyelvünkön világosítana fel minket a keresztény hitről, hogy a többiek is, ha meglátják, utánozzanak minket. III. Mihály eleget tett ennek a kérésnek és 863-ban Saloniki városából elküldte a Nagymorva Birodalomba Konstantín és Metod

testvéreket, akik jól bírták a szlovák beszédet. Ténykedésükben Klement, Száva, Naum, Vavrínek és Angár deákok is segítették őket. Már elutazásuk előtt 862-ben érkezett Rasztyiszlavtól a kérés, hogy Konstantín és Metod kelljen útra, így született a hlaolika írás, az első szláv ábécé. (Konstantín későbbi szerzetes neve Cyrill.) Azt követően kezdte lefordítani a legszükségesebb szentkönyveket ószláv nyelvre. „Kezdetben volt az ige és az ige...” A Szalonikiból érkezett testvérek és segítők a Nagymorva Birodalomba való érkezéskor rögtön nekiláttak a munkának. Konstantín és Metod 867-ben elindult Rómába, hogy megvédjék a szláv nyelvű liturgiát és megszerezzék II. Hadriánus beleegyezését az ószláv nyelven való misézésbe II. Hadriánus beleegyezését az ószláv nyelven való misézésbe. A pápa áttanulmányozta az ószláv nyelvre fordított szentkönyveket, és a bibliai szövegeket, kijelentette: Dicsérjük az írást, melyet Konstantín 862 körül saját missziója élén a Nagymorva Birodalomban mint szentírást ószláv nyelven elterjesztett. Ezt követően Konstantín az az wegyik Rómában működő görög kolostorba vonult és fölvette a Cyril nevet és ott nem sokára meghalt. Testvére visszatért a Nagymorva Birodalomba és folytatta munkáját.

Franyó Rudolf

Kerékpáros teljesítménytúra a Pilisben

A Pilisszentlászlói polgárőrök 2026. július 05-én, vasárnap, negyedik alkalommal vettek részt a településünket is érintő Pilis Ring kerékpáros teljesítménytúrázók biztonságának szavatolásában. Előzetesen a PVMRFK Szentendrei Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya felé jeleztük a biztosítási feladatokat.

A két szakasz, több mint 380 induló kerékpáros balesetmentes áthaladásának biztosítása 09 óra 00 perc és 14 óra 30 perc között zajlott le. Polgárőreink ezzel a tevékenységükkel ismételten,

nemcsak a kerékpárosok biztonságához járultak hozzá, hanem a kerékpározás népszerűsítéséhez is. Visegrád településen a Visegrádi polgárőrök biztosították a rendezvényt.

A biztosításban részt vevő polgárőröknek munkáját a szervezők, illetve a teljesítménytúrán részt vevők is megköszönték.

Pilisszentlászlói Polgárőr-és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Tibor atya bölcs mondásai

- 1.- Emberileg szólva, a halálnak jó oldala is van: az, hogy véget vet az öregségnek.
- 2.- Amikor szeretünk, Isten felé közeledünk, aki szeretet forrása és tűzhelye.
3. Minél többet tanulunk, annál inkább felfedezzük tudatlanságunkat.
- 4.- Sohasem hazudnak annyit, mint esküvő előtt, háború alatt, és vadászat közben.
- 5.- A házasság nagyon kockázatos vállalkozás, s egy bölcs közmondás azt tartja, hogy sohasem lehetünk elég óvatosak az anyósunk megválasztásában.
- 6.- Akinek van órája, az mindig tudja mennyi az idő. Akinek kettő van, az sohasem tudja biztosan.

- 7.- Nem lehetünk mindannyian hősök! Kell lenniük olyanoknak is, akik a járdán állnak és tapsolnak.
- 8.-Az ember nem annyi, amennyi, hanem annyi, amennyi tőle kitelik.
- 9.- Többen fülnek bele pohárba, mint a tengerbe.
- 10.- Válj becsületes emberré, és akkor biztos lehetsz, hogy egy csirkefogóval kevesebb szaladgál a világban.
- 11.- A világgal az a baj, hogy az ostobák holtbiztosak mindenben, az intelligensek pedig tele vannak kételyekkel
- 12.- Sajnos olyan korban élünk, amely bővelkedik a fölösleges eszmékben, de híján van a szükségeseknek.

Állati

A fajkutyám egy foxi volt. A fiam a haverjaival szalonnát sütött a kertben. Így maradt nyitva a ház ajtaja. A foxi besurran. Egyenesen a szobába, be a paplan alá, és alvás. Mialatt kint a társaság sütötte a szalonnát. Nem volt láncon ezért elsétált a

buszmegállóba, felszállt a buszra, az ismerőseim azt hitték, hogy velem együtt, de mielőtt sosem buszoztunk vele. Teljesen autista volt. Elbuszozott. A „korcs” után került hozzám. Egy évesen. Családom egyetlen együtt működő tagja volt.

Görgei Artúr

Május 21-én volt Görgei Artúr halálának százéves évfordulója. Az 1948/-es forradalom és szabadságharc fővezére a hajdani Nagy Magyarország területén, de a szlovák ajkú Toporcon született. Elszegényedett középnemesi családból származott. Katonai tanulmányai befejeztével hadnagy a nemesi testőrségnél. Az 1848. márciusi események után felajánlotta szolgálatait a kormánynak. Része volt az ozorai győzelemben. Kossuth javaslatára tábornokká léptették elő. Később a felső-dunai hadsereg

vezérévé nevezték ki. 1848 őszén és telén kitűnt kiemelkedő katonai képességeivel. Kossuth határozott követelése ellenére sem bocsátkozott nyílt ütközetbe, majd Pest kiürítése után nyilatkozatában elhatárolta magát a Honvédelmi Bizottmánytól. Téli hadjáratával - amelynek kiemelkedő eseménye volt a branyiszközi ütközet kivonta seregét a forradalmi kormány hatásköréből. Tavasszal azonban a bányavárosokon át s hadi helyzet kényszeréből csatlakozott a felső-tiszai sereghöz. A temesvári vereség után lemondatta Kossuthot és a kormány majd a teljhatalom birtokában Világosnál, feltétel nélkül letette a fegyvert a cári csapatok előtt. Az ezután bekövetkezett súlyos megtorlás, a sorozatos kivégzések idején, kegyelmet kapott. Klagenfurtba internálták. Csak 1867-ben térhetett vissza Magyarországra. Testvére házában, a szomszédos Visegrádon élt haláláig.

Az ellene felhozott okatlan vádak emelt fővel viselte. Budavár 1849- i bevételének évfordulójának napján halt meg Budapesten.

Befejezésül idézet Görgei Artúr, Mikszáth Kálmánhoz írt nyilatkozatából.

„Nem volt én bennem semmi katonai zseni. Az csak mese, magyar legenda, mint annyi más. Rendet tartottam a katonáim között, ez az egész, és a fickók derekasán viselték magukat néhányszor. A többi „lárifári”.

2016. május 21-én délelőtt 10 órai kezdettel, Visegrád Görgeije – Görgei Visegrádja címmel a visegrádi királyi palota konferencia termében konferenciát tartottak. Jőmagam is ott lehettem a rendezvényen.

TÍZ ÉVE TÖRTÉNT

Határon túli szlovák újságírók találkozója

Július 30-án az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem, a határon túli szlovák ajkú újságírók konferenciáján. Az egész konferencia helyszíne a Pilisszentkereszten lévő Szlovák ház. A találkozón számos elismert újságíró, volt főszerkesztő is jelen volt. A képen Gregor Papucsek nyugalmazott ezredes úr, Barkányi Zoltán nyugalmazott Főszerkesztő úr és Jozef Schwarz, szlovák kormányhivatalnok, sajtófőreferens társaságában.

Ez történt

1908. június 21-én avatták fel a dobravodai Lajos-forrást.

A Magyar Turista Lexikon szócikke (1941, szerk.: Polgárdy Géza):

"Lajos forrás, a Pilis hegységben foglalta a MTE Pénteki Asztala, felavatták 1908. június 21-én. Régi neve "Dobravoda" volt s a felavatáskor kapta a "Lajos" nevet a területtulajdonos, báró Podmaniczky Lajos tiszteletére, akinek a forrás kedvenc tartózkodási helye volt."

Amikor 1902-ben Késmárky Gyula vezetésével létrejött a Magyar Turista Egyesület Budapesti Osztályának legrégebbi tagjaiból álló Pénteki Asztaltársaság, tagjai célul tűzték ki, hogy az egyesület életében tevékeny részt óhajtanak venni és a kirándulások rendezésén, valamint a turista utak jelzésén kívül maradandó alkotásokat kívánnak létesíteni a turistaügy fejlesztése érdekében.

A forrás avatásáról a Turisták Lapja 1908. évi 6–10. számában Nováky Gyula az alábbiakat írta.

A kies környéke miatt kedvelt Pomáz községnek állandóan nagy turista forgalomhoz szokott lakossága is nagyot nézett június 21-én a perzselő hőség dacára frissen és jókedvvel keresztülvonuló turisták szokatlanul nagy számán s érdeklődését még inkább felcsigázta az a körülmény, hogy az

elmaradhatatlan hátizsák és egyéb felszereléseket, elemőzsiát, sőt a boros palackoknak légióit és sörshordókat is parasztszekerek szállítják a gyors tempóban haladó karaván után.

E mindenesetre élénk feltűnést keltő esetnek alig győzték magyarázatát adni a szekerek után ballagó kocsisok, kik látható örömmel újságolták a kíváncsi bennszülötteknek, hogy a Dobravoda (Jóvíz) forrása nem gyülemlik már nehezen hozzáférhető pocsolyaszerű üregben össze, mert a mai naptól kezdve díszes boltozat alól bő sugárban és vájt mederben ontja üdítő kristályos vizét a tikkadt vándornak s az elfáradt turistának, s ennek a megünneplésére özőnlik a nagy turistasereg a Dobravoda – Jóvíz kies berkeibe."

Pomáztól több irányból érkeztek a résztvevők, ki a Kőhegy aljában, ki a Csikóvár oldalában jelzett úton, míg mások toronyiránt igyekeztek a cél felé. Megérkezve örömmel konstataáltak, hogy a vendéglátók egy hatalmas bogrács körül buzgólkodva, jó előre gondoskodtak a turistaétvágy kielégítéséről, majd megtekintették a virágfüzerekkel és nemzeti színű zászlókkal feldíszített forrásfoglalást. Ennek boltozatát Gabrinyi Samu, piliscsabai építész tagtársuk a rendelkezésre álló szerény anyagi eszközök dacára, fáradságot és időt nem kímélve készítette el.

Alakja a simára faragott és felül csúcsban végződő terméskövek által gúlát alkotott, amelynek elején egy másik tagjuk, Krisztián Sándor által ajándékozott oroszlánfő szájából kinyúló csövön keresztül vastag sugárban ömlött a forrás vize az alatta lévő medence üregébe. És mivel az építő annak lefolyásáról is gondoskodott, így az mentve volt az esetleg összegyűlő piszoktól, így biztosítva mindenkor tisztaságát.

A felavatási ünnepséget a Turista Dalárda éneke nyitotta meg, majd Ivanits Miklós, a Pénteki Asztal vajdája üdvözölte Benkó Mihályt, a Budapesti Osztály főtitkárát és dr. Kovács Ferenc számvevőt, a területtulajdonos báró Podmaniczky családot képviselő Tiszovszky Lajos uradalmi intézőt, valamint a pomázi intelligencia sorából jelenlévő családokat és az ünneplő mintegy százötven fős vendégsereget.

Beszédében kiemelte, hogy két évvel ezelőtt a társaság egy szoba felszerelésével már hozzájárult a dobogókői új menedékház berendezéséhez, most pedig a korábbi vajda, Késmárky Gyula másik indítványa, a Pomáz községhez tartozó Dobravoda forrásának boltozása öltött testet. És miután a forrás környéke a tulajdonos család nemrég elhunyt tagja, báró Podmaniczky Lajos kedvenc tartózkodási helye volt, ezért annak idegen hangzású neve közkívánatra megszűnik és a megboldogult emlékére a mai naptól "Lajos-forrás" nevet nyer.

A kitörő éljenzéssel fogadott ünnepi szónoklat után Tiszovszky Lajos tolmácsolta a család üdvözlését és megköszönte a Pénteki Asztaltársaság újabb hasznos alkotását. A forrás névváltoztatásához hozzáfűzte, annak az a hagyomány is alapjául szolgál, hogy Nagy Lajos király is ivott forrás vizéből a Visegrád várában való tartózkodása idején rendezett gyakori vadászatai alkalmával. Elvállalta a forrás gondozását, és kifejezte abbéli reményét, hogy vel már a környék zavartalan látogathatósága elől elhárult minden akadály, eztán az a turisták által még jobban fel lesz karolva.

A beszédek és a dalárda újabb előadása után a forrás mellett összerakott hosszú asztalnál kezdetét vette a magyarosan elkészített gulyásból és a Pénteki Asztal hölgyei által felszolgált süteményekből és gyümölcsökből álló lakoma, amit Jász Géza tagtársuk közbevetett humoros

előadása és a dalárda fel-felhangzó éneke fűszerezett. Ebéd után még számos tósztt elhangzott, többen a környék csendesebb helyeit keresték fel, az ott maradtak pedig még sokáig tréfás játékokkal és versenyekkel mulatták az időt, majd ismét több irányba igyekeztek Pomáz felé.

Ha ezt a bejegyzést érdekesnek találod, kedveld az oldalt is, ha még nem tetted meg. Kövesd, hogy értesülj az újabokról. A bejegyzésre való reagálásoddal és a poszt megosztásával segíted az oldal szélesebb körben való megismertetését.

Köszönöm!

Kép: Kirándulás tippek, Turisták Lapja, Magyar Turista Egyesület 25 éves múltja.

A képen is jól látható a forrás bő vízhozama. A múlt héten Jozef Schwarcz sajtó főreferensével, Kárpát forrásnál hagyva a kocsit nosztalgiából fel „másztunk” Lajos-forráshoz. Szomorú látvány fogadott: - A néhány évvel ezelőtt még annyira bővizű forrás, ahol még 3-4 évvel ezelőtt sorba kellett állni, mert, nagy 10-20 literes kannákkal kis teherkocsikkal, és utánfutókkal is hordták, természetesen még kereskedelmi célra is a vizet, most már éppen csak „csepereg”, Tehát már csak szomj oltásra elég az árra tévedt derék természetszerető turistáinknak.

„Atörvénynek betöltése a szeretet.”
RÓM.XII.10.

Szomorú szívvel, de a feltámadásba vetett hittel tudatjuk, hogy

Dr. Bakos Zoltán
(1949.XII.1. – 2026.VII.6)
szentendrei ügyvéd

örökre megpihent.

Elhunyt szeretettünket 2026. július 25. (huszonötödik) napján, szombaton 11 órakor Szentendrén, a Sztaravodai úti Köztemetőben a református egyház szertartása szerint helyezzük végső nyugalomra szülei és testvére mellé.

Békés nyugalmaért a Budapest I. ker. Szilágyi Dezső téri Református Templomban 2026. július 26. napján 10 órakor, a Szabadhídvégi Református Templomban 2026. augusztus 2. napján 10 órakor, a Szentendrei Református Templomban 2026. július 26. napján 9 órakor, valamint Pilisszentlászlón a Fő téren lévő kápolnában 2026. július 26. napján 10 órakor megtartandó Istentiszteleteken mondunk imát.

Gyászolják:

családja és mindazok, akik szerették.

Az eltávozott végakarat szerint kérjük, hogy mindenki csupán egy szál sárga rózsával búcsúzzon, és a virágokra szánt összeget Pilisszentlászlói Református Gyülekezetért Alapítvány javára akár a temetéskor, akár a templomi alkalmakkor külön perselybe helyezze. (Számlaszám: Takarékbank: 64700076-10022180)

név:.....

Ötéves küzdelem

Számos komolytalan fővállalkozó és szó szerint, számtalan alvállalkozó ellenére is Polgármesterünknek köszönhetően végre sikerült nem akármilyen minőségben befejeztetnie ezt az igen komoly beruházást. Magasépítészeti, tehát mint építmény alapterületileg községünk létezésének legnagyobb beruházása. Ami különösen dicséretes, hogy ekkorra monumentális és homlokzatilag is tetszetős létesítmény, nem az államilag dotált úgynevezett „fejkótákból”, és a befizetett különböző nemű adóinkból, hanem derekasan elkészített, ezáltal sikeres Pályázati pénzből megkésve bár, de immár elkészült. Ezek viszont tények, amik a mondás szerint is makacs dolgok. Ehhez viszont meg kívánom jegyezni, hogy immár három éve hasogatom-faragom a szomszédos telkemen lévő kőtömböket. Így

láthattam, hogy polgármesterünk, időnként még a jegyző úrhölgygel is kint járt ellenőrizni, körbenézni az építkezésen. A hivatalosan KÖZÖSSÉGI TÉR ÉS TURISZTIKAI BÁZISPONT ünnepélyes átadása-felavatása június 5. délután 5 órakor vette kezdetét.

Szvorák Katalin művésznő előadásával. Vadvirág óvoda ovisainak követte.

Ezt követően Tóth Attila köszöntötte a jelenlévőket. Derék énekkaros asszonyaink, fellépésével zárult a műsor Ezt követően minden jelenlévő előtt nyitva voltak a helyiségek.

Erre mondaná klasszikus költőnk:

...”Nagy mulatság, férfimunka volt!”

F R

Derék munkavégzés

Krkos Attila falugazdánk, segítőivel igen jól szervezett, derék munkával ismét szebbé tette elődeink végső nyughelyét szolgáló temetőnk kerítését. A „Hamar munka sosem jó” híres közmondásunk erre most, de nagyon sokszor más munkánál sem érvényes.

A temetőnkéről röviden csak annyit, hogy mi falubeliek, és természetesen a később ideköltözöttek is, büszkéek lehetünk arra, hogy temetőnk, és környéke a hajdani ősi pálos rend tagjainak szolgált lakóhelyül. Mint azt tudjuk, a később szentté avatott Özséb a tatárjárást követően összegyűjtötte a Pilisben élő remetét. Ezen nemes cél érdekében, kapta meg a királyi vadászházat, „Ott fenn a kéklő hegyekben”. Árpád ház Uralkodóinknak valóban volt itt Kékes nevű falucska, ahol annak lakói királyi vadászatkor, kiszolgálták az urakat. Az akkori derék pálosainknak bő két és fél évszázados élete, ténykedése az 1526 augusztusában történt csatavesztés, vagy ahogy nevezzük „Mohácsi vész” után megpecsételődött. Az itteni kolostor akkoriban élhette fénykorát, hiszen a korabeli pálosok „főnöke” idősebb korára ide vonult, és itt is lett

eltemetve. Derék pálosaink a falucska férfi lakosságával, a közeli Visegrád – szlovákul Visehrad – Felső vár – ba mentek és az írárok szerint a környékbeliakkal ott voltak. Ezt követően dereglyékkel átkeltek a Dunán, és onnét a Pozsonyhoz közeli Elefantov pálos kolostorban lettek menedékre. Ott jelenleg is működik – ténykedik a pálos rend. A törökök kiűzését, majd a

dicsőséges Rákóczy fejedelmünk szabadságharcának leverése után, derék pálosaink, kezdték felkutatni a hajdani birtokaikat, az akkoriban Mohamed hívó törökök által megszállt területeken.

Folytatása a következő „Trubník-ban”

F R

NÁDORFEHÉRVÁRI DIADAL

Déli harangszó

Ötszázhetven éve történt hogy a történelmi Magyarország területén élő nemzetiségek, leginkább a szláv ajkúak lásd Dugovics Tituszt, aki saját élete árán is megakadályozta a lófarkas török zászló kitűzését Nádorfehérvár bástyájára. A magyar–török háborúk egyik jelentős eseménye, amelynek során 1456. július 4–22. között a keresztények (magyarok és szerbek) Szilágyi Mihály vezetésével hősiességgel védték meg Nádorfehérvár várát (a mai Belgrádot) II. Mehmed török szultán a nagy[1] túlerőben levő ostromló seregével szemben, majd a védőkhöz 12 ezer katonájával időközben csatlakozó Hunyadi János vezetésével, Kapisztrán János 30–35 ezer keresztessel közösen július 21-én, a vár melletti csatában legyőzték a törököket.

II. Mehmed július 4-én vette ostrom alá a Szilágyi Mihály 7 ezres serege által védett várat. Az addig 12 ezer fős haderejével a vártól elzártan állomásozó Hunyadi János egy július 14-én zajlott ütközetben áttörte a török hajózárat a Dunán, és csatlakozott sógora, Szilágyi Mihály várát védő seregéhez. Az egyesült magyar sereg július 21-én visszaverte II. Mehmed támadását, majd július 22-én kitört a várból, és az akkor már 70 éves, Kapisztrán János ferences szerzetes irányítása alatt álló keresztések segítségével vereséget mért a török hadseregre, melyet időközben pestis és ellátási nehézségek is sújtottak. Az eseményt a magyar hadtörténelem – tekintettel kivívásának körülményeire és hosszú távú következményeire, illetve nemzetközi jelentőségére – az egyik legjelentősebb magyar győzelemként tartja számon. A győzelem mintegy hetven évre megállította a törökök további európai

terjeszkedését és Magyarország meghódítására irányuló próbálkozását. csatát megelőzően pápai rendelettel bevezetett déli harangszó a keresztény világban azóta a nádorfehérvári diadalra emlékeztet. III. Kallixtusz pápa augusztus 6-án szerzett tudomást a kereszténység e természetfölöttinek látszó győzelméről a pogány betolakodók, így 1457-től erre a napra tette a Krisztus színeváltozása ünnepét.

F R

Aranycsapat – „Álomcsapat”

A huszadik század elején egy sportoló akár több sportban is egyetlen olimpián belül bajnok lehetett. Ez ma már lehetetlen. A múlt században évente 1%-kal, jobb teljesítményt kellett nyújtani például az úszásban. Eleinte ez nem volt nehéz. Mára viszont már tapadás gátló, síkosító kezeslábas kell az „olajozott” győzelemhez.

Az Aranycsapat a magyar labdarúgás aranykora volt, amely 1949 és 1956 között a világ legjobb válogatottjai közé emelte Magyarországot, Puskás Ferenc vezetésével és a Wembley-i 6:3-as győzelemmel az angolok ellen.

A csapat kialakulása és történelmi háttér

Az Aranycsapat, a magyar labdarúgó-válogatott legendás generációja volt, amely 1941 és 1960 között bontakozott ki, de a klasszikus Aranycsapat 1949-től 1956-ig működött együtt. A második világháború utáni Magyarország mély sebeket hordozott, és a futball a nemzeti büszkeség, remény és egység szimbólumává vált. A politikai vezetés a sport mögé állt, és a nemzetközi sikereket a rendszer erejének bizonyítékaként mutatta be.

Kulcsjátékosok és taktika

A csapat ikonja Puskás Ferenc volt, aki 1945-ben debütált a válogatottban, és hamar a világ egyik legismertebb játékosává vált. A klasszikus Aranycsapat összeállítása: Grosics – Buzánszky, Lóránt, Lantos – Bozsik, Zakariás – Budai, Kocsis, Hidegkuti, Puskás, Czibor. A csapatot Sebes Gusztáv, majd a végén Bukovi Márton irányította, aki a posztok felcserélhetőségén, a folyamatos mozgáson és a labdabirtokláson alapuló innovatív taktikai rendszert alkalmazott, előfutáraként a totális futballnak. Hidegkuti Nándor hátravont középcsatár szerepe különösen zavart okozott a merev posztokhoz szokott ellenfelek védelmében.

Legfontosabb mérkőzések és sikerek

A csapat legnagyobb nemzetközi sikere az 1952-es Helsinki Olimpia aranyérme volt, ahol a döntőben 2-0-ra verték Jugoszláviát. 1953. november 25-én a londoni Wembley Stadionban 6:3-ra győztek az angolok ellen, ami az "évszázad mérkőzése" néven

vált híressé. A visszavágóban a Népstadionban 7:1-re győztek, ezzel is bizonyítva fölényüket. Az 1954-es világbajnokság döntőjében a magyar csapat 3-2-re vereséget szenvedett a nyugatnémet válogatottól, amit a németek a "berni csoda" néven emlegetnek..

Teljesítmény és örökség

Az Aranycsapat 1949 és 1956 között 74 mérkőzést játszott, ebből 55 győzelem, 12 döntetlen és mindössze 7 vereség volt, ami átlagosan 81%-os teljesítményt jelent. A csapat nemcsak

sporttörténelmet írt, hanem a magyar társadalom számára a remény és büszkeség szimbóluma lett a szocialista éra alatt. Az Aranycsapat öröksége ma is inspirációként szolgál a magyar futball számára, és mércét ad a mai csapatok teljesítményének értékeléséhez...

Az Aranycsapat története tehát nem csupán a gólokról és győzelmekről szól, hanem egy olyan korszakról, ahol a sport, a politika és a társadalom szorosan összefonódott, és ahol a magyar labdarúgás világszínvonalú teljesítményt nyújtott.

Kigyűjtötte: F R

Székely humor

Te vagy az fiam?

Éjfélkor a székely meg a felesége lefeküdnek. Már éjjel 3 óra van, mikor kopognak az ajtón.

- Megkérdi a székely:

- Te vagy az, fiam?

Nincs válasz. 5 perc múlva megint kopognak az ajtón.

- Te vagy az fiam?

Nincs válasz

5 perc múlva megint kopognak az ajtón.

- Te vagy az, fiam?

Nincs válasz. Másnap reggel a székely megy ki az újságért és látja, hogy a fia kint áll szétfagyva.

- Én pedig háromszor is megkérdeztem, hogy te vagy az, fiam!

- Tudom! Én meg bólogattam!

Vasút

Székelyföldön vezetik a vasutat. A gazda kinn a mezőn, az udvarán javában mérnek a szakik. Az unokája szalad a mezőre:

- Tata, jöjjön haza, baj van!

Megy is az öreg, s a mérnökök elmagyarázzák neki, hogy éppen a csűrén keresztül kell húzni a vonat sínt. Mire kifakad az öreg:

- S aztán mit gondolnak maguk, hogy minden vonatnak fogom itt nyitogatni azt a nehéz csűrkaput?

Vigyázz

A székely a dombról jön le biciklivel, s a rendőr elé áll, azt mondja neki:

- Állj meg székely, mert nincs lámpád!

- Vigyázz rendőr, mert fékem sincs!

Sürgöny

A székely bácsi kimegy Magyarországra.

A feleségét a komájára bízta, figyelje, nehogy megcsalja. Egy pár nap után látja a koma, hogy Etel (a székely bácsi felesége) egy katonatiszttel bemegy a hotelba. Rögtön elrohan a postára, hogy táviratozzon Pityunak:

- Kérem én sürgönyözni szeretnék!

- Mi lenne a szöveg?

- Kérem, gyorsan írja: Pityu gyere haza, mert a feleségedet dugják!!!

- De kérem, uram, ilyent nem szabad írni!

Fogalmazza meg másképpen.

- Na jól van. Akkor gyorsan írja! Etel a hotelba, ül a fotelba, katonatiszt ölébe, hatol be Etelbe, textílnemű le, hentesébe be, szőr nemű összevissza, Pityu fiam gyere vissza!!!

Mennyi az idő?

Székely bácsi Jankó fiával fát termel az erdőben. Delet sejtve odaszól a közeli farönkkel kínlódó fiához: - Eridj Jankó a hátikosárhoz hozd ide a demizsont és nézd meg hány órát mutat a vekker. Jankó rögtön lerakta fejszóját és igyekezett a demizsonhoz. Miután húzott néhány kortyot a boros demizsonból, megnézte az órát, majd átkiáltott édesapjának:

- Édesapám, tíz perc múlva lesz dél.

- Nem azt kérdeztem, mennyi lesz, hanem most mennyi! – kiáltotta vissza mosolyogva édesapja.

Eszperantó ország

Az 1970-es években gyakoriak voltak az eszperantó nyelvi táborozások. Iskolakezdekő az osztályfőnök megkérdezi Bélát:

- Aztán tanultál e valamit eszperantóul, a kéthetes nyári táborban? Béla bizony nem volt a táborban, de azért kívágta magát:

- Ó, én egész nyáron Eszperantóban voltam a rokonoknál.

Parasztból röghöz kötött

A jobbágyság nyomorba döntése II. Ulászló uralkodásának végére esett. Az 1514. novemberi országgyűlésen a paraszt felkelés leverése után, törvényeket fogadtak el, amelyekben a jobbágyokat örök időre urának földjéhez béklyózták. (szabad költözködési jog megtiltás.)

A bérbe kapott fölfért pénzzel kellett fizetni, részes művelésért termény résszel és az úri birtokon valórobottal. (gyalogmunkásként évente 104 napot, ígás állattal 52 napot) Ezekhez, a törvényekhez a nemesség tartotta magát 1848. megtörtént a jobbágyfelszabadítás.

Szlovák népi mondák

Drótosok és a Csúf

Egyszer hat kovács tért vissza a mesterségük házából, mezőségben. Útban voltak, kiabáltak, röhögtek, csak úgy minden hangot hallatva, és olykor itt-ott még kopogtattak is, és ugrándoztak.

Miért, ne? Hiszen mindegyik a nehezen keresett néhány aranyát hozta a táskájában, hogy kicsit a saját kedvére költhessen, és otthon is gondoskodjon a családjáról, és már nem is voltak messze a háztól. Átmentek tutajjal a juharerdőn innen Morvától. A magányos hegy tetején olyan sűrű köd ereszkedett rájuk, hogy még egymást se látták.

Megfogták egymás kezét és lépdeltek előre – csak úgy emlékezetből, de így is csak úgy, ahogy az orruk alá pottyant, össze-vissza kullogtak és topogtak. Leültek hát és vártak, amíg fel nem gyulladt a fény. Ahogy egy kicsit világosodott a várakozás után, látták, hogy letértek az útról és eltévedtek. Ez félelmet keltett bennük, mert az erdőben nem lehet csak úgy véletlenszerűen utat találni: minél többet keresték, annál jobban elvezette és összezavarta őket. Főleg, hogy már minden élmük elfogyott, a zsebükben nem volt egy mákszemnyi sem. Ekkor az egyikük így szól, mindenki álljon, meg és morcosan megjegyjezte.

- Bárcsak találnák már egy házikót, amelyikbe rögtön be is térnénk, még ha zsványok is tanyáznának benne!

Éppen csak kiengedte szájából a szavakat, hirtelen felvillant előttük egy fény. Követték a fényt, míg el nem jutottak egy magányos udvarhoz. Kopogtattak az ajtón, és az, magától kinyílt. Bementek - és tessék! Egy fekete ember állt előttük, és érdeklődött, mi hozta őket ide. Ők szállást és egy kis vacsorát kértek tőle.

- Ó, adjál nekünk szállást! - és jó vacsorát!

- A fekete ember, így válaszolt

- Jól van, adok nektek szállást és vacsorát, csak arra figyeljete, hogy három rejtvényt megfejtsetek, amit én készítettem nektek.

Ők készséggel beleegyeztek.

- De ha nem fejtitek meg, csúnyán jártok!

- Ej, olyan rejtvények nem léteznek, amiket mi nem tudnánk megfejteni!

Aztán követték a gazdát a házba. Mentek, de a

legkisebb, akit mindig butának tartottak, nem ment. Megismerte a rosszat a ló patáról, és látta, hogy valóban nincs minden rendben.

Tényleg nem úgy van. Erre bejelentkezett a legfiatalabb drótos a kályha mögül: - Ez a szék ló bőréből van! A mester csak ránézett, és összeráncolta a homlokát. Ez eliramodott.

- És miből van az alapja? - próbálkozott a második visszafelé. A drótosok tippelgettek, hogy talán vasból, rézből, esetleg sárgarézéből, vagy valamilyen más fémből. De a másik csak ott forgatta. Ismét jelentkezett a legfiatalabb a kályha mögül:

- Az alap ló csontból van! A düh mérgében majdnem szétrobbantotta a falat. Ez is eliramodott.

- De miből vannak ezek a poharak? - kérdezte a harmadik visszafelé, és felemelt egy poharat az asztalról. A drótosok már látták, kivel állnak szemben, és reszkettek, mint a nyárfák. Valaki tippelte, hogy kőből, valaki azt mondta, ezüstből, a harmadik aranyból, és már nem is tudták, mit kellene még mondani.

A legfiatalabb odakiabált: - Ezek ló patájából vannak, te pohár! - és te vagy az a másik! És az én fiatalom kitátotta a száját, eltorzította az arcát, felnevetett, minden körülötte megremegett, és csak ennyit motyogott:

- Szerencsétek van, különben szétzúztalak volna benneteket!

A kaszának nyoma sem volt, csak a kasza szaga maradt meg. Amikor a bütykölők magukhoz tértek, megköszönték barátjuknak, hogy megmentette az életüket. És csak ámultak, hogy ismerhette ilyen jól azt a kaszát, és azt mondták: - Fiú, azt hisszük, maga Lucifer tette. - Ez nem valami testvéri dolog - mondta a legfiatalabb -, de az úr megértette velem, amikor szépen könyörgtem neki. Hajnal előtt ismét útra keltek, és szerencsésen hazaértek. De valahogy az öregember neve soha nem jött ki a szájukon. Volt egy történetük. És attól kezdve, aki rosszat mond, azonnal a földre rogy, és hozzáteszi:

- Elmenekülök vagy elvisz az ördög!

Ferenc József

A közigazgatás újrászerveződött, a lakosság is tisztséget kaphatott. A reform elől a hadsereg és a gazdaság sem tudott kitérni. Ferenc József uralkodása alatt a monarchia elvesztette a gazdag Longobardiát, a poroszoktól vereséget szenvedett. Engednie kellett az osztrák-magyar kiegyezésnek, amely a két állam között lazább szövetséget tett lehetővé. Szerzett földterületét egyedül, az is nagyon problémás, Bosznia és Hercegovina jelentette. Az első korban történt változást a Habsburg monarchiában stagnálás követte. A császár semmilyen változást nem akart. A beteges pontossága és rendszeretete évtizedekre fedő alatt tartotta a növekvő gondokat a soknemzetiségű monarchiában. Ferenc József nyolcvanhat évesen halt meg.

Haynau kegyetlensége

Haynau, Berg orosz tábornokhoz írott leveléből olvashatjuk: „Biztosítani lehetne mindazoknak a lázadó tiszteknek az életét, ha személyes büntetlenségüket nem is, akik leteszik a fegyvert..” A vereség után azonban nem tartotta magát saját szavaihoz sem az orosz kormány sem az osztrák fővezér. Bosszút álltak. A legvéresebb nap 1849 október 23-án volt, amikor Aradon tizenkét tábornokot és egy ezredet végeztek ki. A bosszú oly kegyetlen volt, hogy számos nagyhatalmú ország de még maga. Miklós cár is tiltakozott a vérengzés ellen. Talán a sors bosszúja, hogy Haynau alig két évvel élte túl áldozatait. (A szabadságharc leverése után Szatmár megyében vásárolt birtokán gazdálkodott.)

Ferenc Józsefről írták

„Uralkodásának 68 éve alatt három pillére támaszkodott: - a fennálló katonai hadseregére, az ülőbürokrata seregére és a térdeplő papok seregére.”

110 ÉVE HALT MEG Ferenc József, aki tizennyolc évesen jutott hatalomra. Habsburgok közül a legjobb feltételek voltak a hatalomhoz. Nem csak azért, mert édesapja Ferenc Károly fővajda, testvére Ferencnek és a többi testvére Ferencnek és a többi testvérei idősek voltak az uralkodáshoz. Ferenc József rugalmas fiatalember volt. Már diák korában mintaszerű volt szorgalma és lelkiismerete. Katonai nevelésben részesítették. Tizennégy évesen már ezredes volt és ezredet vezetett.

Becsvágyó édesanyja, Bajor Zsófia kis korától leendő uralkodónak nevelte. Mikor az lett, a forradalmat vérbe fojtotta, azután annak politikai vezetőit börtönbe csukatta., kivégeztette és rendkívüli állapotot hirdetett, gyűlölt uralkodóvá vált. 1848 után a régi idők már nem volt visszatérés. A körülmények nagyon megváltoztak.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015